

Rõm 13. v. 1. 2. ja 3.

Agga hing heitko ennast üllematte alla, kellel keige üllem melevald on, sest üllemaid ep olle muidis kui Jummalalt; agga kes üllemad on, need on Jummalast seatud. Kes nüüd üllematte wasto panned, se panned Jummalast seadmisses wasto, agga kes wasto pannerwad, need saatwad isseenneste peäle nuhtlust. Sest wallitsejad ei olle hirmuks hea teggudele waid kurjadele; agga kui sinna ei tahha selle üllema hirmo karta, siis te head, ja siis saad sinna kiust temmalt. Mitto Kuninga ja temmast seatud üllematte käsud ja seadused, mis issearranes tallo, rahwale tarwis lähwad teada ja mele tulletada, et nemmad, nende